

[Indenrigsministeren.]

Det ærede Medlem siger altsaa i Dag, at Det konservative Parti er villigt til at gennemføre en varig Lovgivning paa dette Omraade, men denne varige Lovgivning maa saa gennemføres nu uden Hensyn til, at der er nedsat en Kommission til Behandling af Spørgsmaalet, en Kommission, som Det konservative Parti ikke paa noget Tidspunkt har rettet nogen som helst Kritik imod, ja, det ærede Medlems Parti henviste oven i Købet under Behandlingen sidste Sommer til, at en Lovgivning af varig Karakter burde bygges op paa Resultatet af denne Kommissions Betænkning. Da denne Kommission ikke kan blive færdig med sit Arbejde, og enhver saglig Betragtning derfor naturligvis dikterer, at man saa forlænger den gældende Lov for den korte Tid, der er Tale om, saa siger det ærede Medlem: Nej, den Kommission, som nu har siddet og arbejdet i et halvt Aar, og som i Løbet af faa Maaneder kan blive færdig, dens Arbejde bryder vi os ikke om, Ministeren kan lige saa godt ophæve Kommissionen den Dag i Dag, for skal der gennemføres noget af varig Karakter, maa det være nu! Jeg maa sige, at et mere typisk Udtryk for en usaglig Behandling har jeg sjælden kendt, og jeg betragter det derfor ogsaa som det første Udslag for denne Sags Vedkommende af den Sabotering, som det ærede Medlems Parti foretager over for næsten alle Sager her i Rigsdagen for Tiden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det er blevet en staaende Tale fra ministeriel Side, at Det konservative Folkeparti praktisk talt saboterer alt Rigsdagsarbejde, og man kan jo gentage en Urigtighed saa mange Gange, at man maaske til sidst selv tror paa den. Lad mig blot heroverfor nævne den grundlæggende Lov, hvorpaa Ministeriet bygger hele sin økonomiske Politik, Valutaloven med dens Varebegrænsning, den vigtigste Lov, vi overhovedet har; Ministeren skulde tænke paa, hvorledes denne Lov blev gennemført, saa vilde han vist ikke udtale sig, som han gør. Nej, vi saboterer aldeles ikke hverken den foreliggende eller anden Lovgivning.

I August—September i Fjor søgte Ministeren at faa en Forlængelse af Lovgivningen baade for Beboelseslejligheder og Butikker. Vi afviste Huslejespørgsmaalet, fordi det efter vor Opfattelse var færdigt,

og med Hensyn til Butiksspørgsmaalet sagde vi: Det er først til Afgørelse den 1. Oktober 1935, Kommissionen skal afgive sin Betænkning inden 1. Februar 1935, tror jeg det var, altsaa behøver vi slet ikke at beskæftige os med dette nu, vi taler kun om Boligspørgsmaalet, og om det vil vi ingen Lovgivning have mere ud over de permanente Aagerbestemmelser. Om Butiksspørgsmaalet, som selve den gamle Lov havde skuddt ud til Oktober 1935, sagde vi: Det kan vi vente med. Dette var fuldkommen ligetil, saa meget mere som Ministeren ikke kunde klare Spørgsmaalene selv, men havde nedsat en Kommission. Nu kommer saa denne Kommission og siger, at den ikke er blevet færdig, og hertil er det, jeg siger: Det kan ikke berøre vor Stilling, som er den, at vi naturligvis godt vilde have modtaget Vejledning fra Kommissionen, hvis den var blevet færdig i Tide, begribeligvis, men da vi vil have Spørgsmaalet afgjort inden Oktober 1935, siger vi: Saa kan det ikke afgøres ved en Udskydelse, saa kan det kun ske paa den Maade, at man træffer de Bestemmelser, man eventuelt maatte blive enig om nu. Dette er fuldkommen logisk og rimeligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Jeg konstaterer først, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nu forlod den agitatoriske Udtalelse fra før om Udskydelse i en uvis Fremtid; den er forladt og kan altsaa staa for det, den var. Der er imidlertid en anden Ting, der gør, at jeg i og for sig synes, vi maa være hinanden meget nærmere, end man egentlig skulde have Opfattelse af. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, at han kunde tænke sig uden Vejledning fra nogen Kommission at indtage det Standpunkt, at man gav en længere Opsigelse for Forretningslokaler. Jeg har dog forstaaet, at saa meget er rigtigt, at det er det, det ærede Medlem vil; men hvad giver Forslaget her? Det giver foreløbig Uopsigelighe i et Aar, saa her maa dog være Grundlag for Forhandling. Skal der være Mening i en længere Opsigelse, maa den dog mindst være paa et Aar, og saa maa vi vel være enige foreløbig. Om der saa senere kan gennemføres en ny Lovgivning, er en anden Side af Sagen, det maa man til den Tid tage Stilling til. Det ærede Medlem vil dog formentlig indrømme, at hvis der skal være Mening i hans Udtalelse om en længere Opsigelse, maa det mindst dreje sig om et Aar, og saa